

PRESS CLIPPING

Уторак 01.09.2009. год.

НАКНАДА РАСЕЉЕНИМА

Дневник, Датум : 1.9.2009, Страна : 7

Расељени са Косова и Метохије могу да подигну привремену новчану накнаду за март. Корисници овог права свој новац могу да подигну на модигну на шалтерима свих пошта.

ЗА ПОРОДИЦЕ СА ТРОЈЕ ДЕЦЕ – БЕСПЛАТНО ДО ШКОЛЕ

Политика, Датум : 1.9.2009, Страна : А7

Нови Сад – На основу иницијативе градоначелника Новог Сада Игора Павличића упућене Јавном градском саобраћајном предузећу, породице са троје и више деце у предстојећој школској години оствариваће право на бесплатне карте у градском и приградском саобраћају. Право на ову повластицу имаће деца која похађају основне и средње школе, а имају пребивалиште на територији града Новог Сада, односно боравиште ако је реч о расељеним лицима са Косова и Метохије.

Бесплатне карте издаваће се у ЈГСП до 30. септембра, на основу списка који сачињава Градска управа за социјалну и дечју заштиту. Неопходно је приложити оверене потврде којима школе доказују да је реч о редовним ученицима и омогућити увид у неки валидни лични документ ради идентификације.

ОД МАЛОГ ОГЛАСА ДО АМЕРИЧКОГ СНА

Политика, Датум : 1.9.2009, Страна : А18

Захваљујући освојеним медаљама током средњошколског образовања у САД, Пожежанка Маја Шљивар, чија је породица избегла из Зенице, изборила је стипендију за студирање медицине на Универзитету Индијана

Пожега – Маја Шљивар (19) из Пожеге, девојка из скромне избегличке породице, остварује амерички сан. Памећу и упорношћу, које је показала током школовања у америчкој држави Индијани, као и освојеним медаљама и школским признањима, изборила је изузетно вредну стипендију за студирање.

Породицу Шљивар, угледну у Зеници (Мајина мајка Мира је лекарка, отац Божидар правник), ратни вртлог почетком деведесетих година прошлог века отерао је у избеглиштво, најпре у Бар, а одатле у Пожегу. Маја се у пожешкој ОШ „Петар Лековић“ исказала као изванредан ђак, с посебним даром за стране језике, а своје квалитете је потврдила и у првом разреду овдашње гимназије. А онда је 2005. дошао дан који је све променио у њеном животу.

– У једном дневном листу прочитала сам једва видљив оглас којим се нашим средњошколцима нуди могућност да се, уз стипендију, годину дана школују у САД. Био је то програм „А-смајл“, намењен будућим младим лидерима, спремним да једног дана Србију мењају набоље. Одмах сам рекла: „Тата, ја одох!“. После серије тестова, од октобра 2005. до маја 2006, успела сам да уђем међу 95 одабраних, од 2.500 младих који су конкурисали. Отишла сам у град Вудленд код Сакраментa, смештена сам у породицу и почела да похађам други разред средње школе – каже за „Политику“ Маја Шљивар.

У новој средини, одмах се истакла одличним школским успехом, похађала је додатне програме, а на такмичењу у говорништву, на коме су учествовала деца из Србије, бивших совјетских република и Авганистана, била је најбоља. Услед сплета околности, већ те године се преселила у град Берн, у Индијани, где је такође била смештена у једној америчкој породици. Када се по окончању школске године већ спрема за повратак у Србију, указала јој се изненадна прилика. Као једној од најбољих у школи понудили су јој да пређе у приватну „Кентербург скул“ у оближњем већем граду – Порт Вејну. Реч је о школи чије је похађање изузетно скупо, а стипендија коју дају ученицима никада до тада није прелазила половину потребне суме. У Мајином случају, направљен је изузетак: тражили су да плати симболичних непуних један одсто школарине, а све остало је покрила „Кентербург скул“.

Одужила им се трудом и успесима. На такмичењу за Научну олимпијаду САД екипа ове средње школе домогла се државног надметања у Индијани, а Маја је ту освојила највише медаља од свих средњошколаца. Злато из хемије и биологије, две бронзе из форензике и еколошке хемије. Такав успех и таленат нису могли да прођу незапажено, па су Маји стигле понуде са престижних Рочестер и Колумбија универзитета, који су желели да управо код њих студира. Ипак, она се одлучила за Универзитет Индијана, који је у САД рангиран на високом четвртном месту, када су у питању студије медицине. Добила је повољну стипендију, а потребно јој је још око 4.000 долара за станарину. Нема тај новац, али спремна је да полаже додатне тестове не би ли привукла пажњу „патрона образовања“.

– Студираћу медицину, то је породична традиција, и мајка и тетка су лекарке. Већ сам у средњој школи била на пракси код хирурга онколога светског гласа Алена Јоханде, па сам за студије изабрала хирургију срца и плућа. Упоредо с медицином студираћу и лингвистику. Кад завршим студије, радила бих коју годину у Америци, а онда – повратак у Србију, да овде помогнем својим знањем – планира Маја.

Њени родитељи, мајка Мира и отац Божидар, не крију радост што њихова кћи јединица корача путем успеха у далеком свету, мада су свесни да то подразумева силна и њена и њихова одрицања, тим пре што обоје немају стални посао, па тако ни сталне приходе. Једном је чак и тетка морала да подигне кредит на 1.100 евра, када је требало платити Мајину авионску карту, а тај издатак Шљиваре чека и у јануару, када им се ћерка враћа у САД на почетак студија.

– Годинама нам је тешко и напорно, али кад видимо како наше дете напредује и ниже школске успехе, изузетно смо срећни и задовољни – каже отац Божидар.

PRESS CLIPPING

Среда 02.09.2009. год.

САМО ТУЖНА УСПОМЕНА

Курир, Датум : 2.9.2009, Страна : 8

Чувени Бикавац, песмом опевано брдо изнад Вишеграда, данас уточиште протераних, а скровите стазе зарасле у трње и коров

ВИШЕГРАД - Од "Бикавца, брда града Вишеграда" остала је само "тужна успомена". Брдо љубави и романтике изнад чувене ћуприје Мехмед-паше Соколовића, место песме и мерака, ваљда најчувеније у бившој Југославији, незаобилазно место романтичних путовања, екскурзија, кутак заљубљених, верених, данас није ни бледа сенка некадашње славе... Како је прошла бивша Југа, тако и Бикавац, још од оног трена када је око Дрине, по читавој бившој држави, место песме славуја проговорило оружје.

Они који данас крену скровитим стазама Бикавца, онима о којима су некад исписиване стране и стране новина по читавој Југи, бројне репортаже, пре ризикују да упадну у канце чопора паса луталица, да их у шипражју уједе змија, да поцепају одећу по трњу, да упадну у какав отворени шахт... Од трња и грања, "дубока Дрина што вековима тече" више се са Бикавца скоро и не види.

Онима који су "најромантичнији балкански кутак", како је некад ово брдо називано, запамтили у другачијем руху Бикавац је данас место туге, тужна страница о 17-годишњој пропасти народа и још тужнија успомена на стара добра времена првих љубави, првих пољубаца.

Та туга и сета данас се на Бикавцу осећају на сваком кораку.

- Чувајте се, овде има змија. И пси хоће да уједу - каже на Бикавцу мали, деветогодишњи Страхуња, који по шипражју и стазама чувеног брда изнад старог града проводи део детињства.

Стазе околу зарасле у коров. Гране дрвећа пале до земље и трњака. Стари "хладњак", летњиковица, оставштина аустроугарске власти - пуст. Њему се, у ствари, више и не може прићи од смећа, ђубрета, трња, пузавица... **На фудбалском стадиону на Бикавцу, где су некад игране чувене утакмице, где се навијало, а после утакмица у паровима хитро нестајало по околним стазама и богазама "љубавног гнезда", данас су бетонске зграде, у којима живе углавном избеглице са простора читаве бивше државе. Живе, у ствари више сањају своје шуме и ливаде, пропланке завичаја, своје куће и имања, стари више чекају смрт него што живе...**

- Није ово живот. Ово је чекаоница смрти. Ми смо имали све, кућу, леп и срећен живот, сад имам човека који умире од болести, имам ћерку која није удата, и имам жељу да ме нема - тужно јече Бикавцем речи Мире Праштало (72) из околине Книна.

Некад је на Бикавцу радио чувени мотел, који неки звали и "највећим швалерским гнездом на целом Балкану", по шуми околу били бунгалови... Све је то данас препуштено зубу времена. У бунгаловима неко време живели они несрећници избегли у Вишеград, после исељени, у неколико бунгалова још живе они који више немају куд, који немају где ни коме да се врате.

- И ја сам некад долазио на Бикавац. Пола мог Горажда овде се некад одмарало. Нигде лепших цура није било но овде. Данас сам инвалид, без посла, кувам кукуруз и продајем на улици, то је мој живот - прича Миломир Јевђовић из Горажда, један од последњих становника бунгалова на Бикавцу.

Деведесетих, са ратом, нестало је и старог Бикавца. На брдо стигла војска, касније, почеле да стижу избеглице, Срби, прво из Хрватске, онда из Босне, Бикавац им постао уточиште. Уместо весеља, радости, на чувени брег почела се сливати туга, тешка избегличка...

И дан-данас, ипак, повремено, замакне стазама Бикавца зараслим у коров покоји пар заљубљених, знак да на брду ипак има нешто чаробно, нешто као магнет, да Бикавац није "без неке" био оно што је био. А што се другог тиче, "земан руши куле и градове", што не би и једно брдо љубави.

Антрфиле : Војникова љубав

А песму о "лијепом старом граду Вишеграду, где дубока Дрина вековима тече", о славујима који певају на "Бикавцу, брду града Вишеграда", некад су у бившој, великој земљи знали сви. Певала се кад људи падну у дерт, кад их узме мерак под своје, кад се уживало. Њу је, у пролеће 1953, док је у Вишеграду служио војску, испевао Драгиша Ненадић из Крагујевца. У Вишеграду се заљубио у једну Кику. Двоје младих често су шетали стазама Бикавца, седели у "хладњаку", а после је настала чувена песма - "све је као некад, певају славуји, само тебе, драга, на Бикавцу нема"...

ИЗ КАРТОНА У СТАН

Вечерње Новости, Датум : 2.9.2009, Страна : 18

У ПОЖАРЕВЦУ НАМЕРНИ ДА ЗБРИНУ ИЗБЕГЛИЦЕ

Тражи се погодна локација

ПОЖАРЕВАЦ - До краја ове године, у Пожаревцу ће почети изградња станова за смештај 20 избегличких породица, у коју ће бити уложено 50 милиона динара. Неопходна средства обезбеђена су из фонда Националног инвестиционог плана, намењена градовима са урађеним Акционим планом за избегла и интерно расељена лица. Обавеза локалне самоуправе је обезбеђење земљишта, површине 1.000 квадратних метара, са уређеном комплетном инфраструктуром. Тек након реализације овог пројекта, почеће збрињавање станара дивљег насеља на Лучичком путу, подигнутог пре 10 година.

Ово "Картон насеље" никло је 1999. године, када су после НАТО бомбардовања у Пожаревац пристигле ромске избеглице са Космета. Породице које су прве дошле сместиле су се илегално у баракама предузећа "Рад", а остали су касније у близини подигли учерице, немајући другог избора, јер су првих дана спавали на улици и железничкој станици. **У почетку је овде живело 46 породица, али је 25 успело да се збрине, било продајом својих кућа и земљишта на Косову, било уз помоћ УНХЦР-а. Они који су остали, укупно 21 породица, живе у безусловним објектима, склепаним од картона, линолеума и најлона.**

Овим породицама стамбено питање биће решено тек 2012. године, у склопу "Локалног акционог плана унапређења положаја избеглих и интерно расељених

лица". Међутим, за испуњење овог обећања неопходна је помоћ домаћих и страних донатора, јер за реализацију поменутог програма треба обезбедити 556.000 евра.

КЊИГЕ НА ПОКЛОН

Курир, Датум : 2.9.2009, Страна : 15

КУРШУМЛИЈА - Хуманитарна организација "Мајка девет Југовића " из Грачанице обезбедила је школски прибор за прваке ОШ "Коста Војиновић" из Подујева, која је пре десет година измештена у Куршумлију.

Приликом уручења поклона првацима председник општине Подујево Обрен Анђелковић је истакао да овај чин представља нераскидиву спону између Срба са Космета и Срба у расељеништву. Осим првака, бесплатан школски прибор добиће деца из материјално угрожених породица као и деца без родитеља. Осим десетак првака ову школу похађа још 60 основаца чији су родитељи после прогона са Косова своје уточиште нашли у Куршумлији.

ТАЧИ ОБЕЋАВА ПОМОЋ ЗА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Борба, Датум : 2.9.2009, Страна : 6

Премијер Косова Хашим Тачи изјавио је јуче да ће косовска влада наставити да издваја средства за све који желе да се врате на своја имања на северу Митровице. Тачи је рекао да влада сарађује са „свим релевантним факторима“ да се обнова кућа у том делу Косова настави „убрзаним темпом“ и у оним деловима где то тренутно није случај, преноси Бета позивајући се на косовске медије.

„Не само да се настављају послови на реновирању кућа у Брђанима, већ ће се радови проширити и влада ће доделити додатна средства за припаднике свих заједница који желе да се врате кућама“, рекао је он.

БЛИСКЕ ВЕЗЕ СРБА И ПОЉАКА

Преглед, Датум : 2.9.2009, Страна : 2

У Београду обележено 70 година од избијања Другог светског рата

Полагањем венаца испред спомен-плоче Југословенско-пољској лиги јуче је у Београду обележена 70. годишњица избијања Другог светског рата. Венце на спомен-плочу положили су државни секретар у Министарству рада и социјалне политике Зоран Мартиновић, градоначелник Београда Драган Ђилас и отпраник послова амбасаде Пољске у Србији Павел Червињски. Червињски је подсетио да је у Узун Мирковој улици у Београду деловао Центар у оквиру Југословенско-пољске лиге који је помагао пољским избеглицама да се пребаце у Француску и на Блиски исток, у периоду од 1939. до 1941.

Он је рекао да је српски народ, и поред притисака немачког изасланика у Београду и нацистичких тајних служби, Пољацима пружао подршку и финансијску помоћ и додао да је годишњица напада Немачке на Пољску прилика на подсећање на блиске везе два народа. „Наша је дужност да те догађаје не заборавимо, поготово сада када се у Европи уздижу покрети и организације који величају тоталитарне режиме, а у престоницама неких држава, које сnose одговорност за трагедију од пре 70 година, постоје покушаји да се фалсификује историја и оправдају злочинци“, истакао је Червињски. Ђилас је рекао да су међу народима који су највише настрадали у Другом светском рату и пољски и српски народ и да се не смеју заборавити људи који су две године помагали Пољацима да се спасу и пребаце на друге територије, јер су многи од њих страдали, а међу њима и Милан Поповић који је водио тај центар.

„Пријатељство које је тада постојало између пољског и српског народа развија се и даље“, истакао је Ђилас. Након што је пала одбрана Пољске, границе са Румунијом и Мађарском почеле су да прелазе хиљаде пољских избеглица - цивила и припадника војних јединица евакуисаних с фронта, који су без икаквих средстава за живот, без пасоша и исправа, хтели да стигну до савезничке Француске, преко Југославије и Италије. Активисти предратне Југословенско-пољске лиге основали су Центар за пружање помоћи пољским избеглицама у Београду, који је био отворен 24 сата дневно.

PRESS CLIPPING

Понедељак 14.09.2009. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА 13 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА У ПАНЧЕВУ Политика, Датум : 14.9.2009, Страна : А32

Панчево – УНХЦР је одобрио 4,7 милиона динара помоћи за избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине који граде домове на територији Панчева, а градска самоуправа додала је још 300.000 динара, како би се за 13 породица обезбедила куповина грађевинског материјала.

Према подацима које је саопштио Зоран Граовац, повереника за избеглице у Панчеву, на територији града је сада 970 избеглих и 1.400 расељених лица, а близу 300 породица је до сада већ добило помоћ у грађевинском материјалу.

Нажалост, како кажу надлежни у градској управи, Панчево није могло да конкурише за међународне донације којима се обезбеђивао новац за куповину сеоских кућа за избеглице. Наиме, донацијама је било ограничена цена ових кућа на 7.000 евра, а по тој цени се куће у селима јужнобанатских општина нису могле пазарити.

НЕМАЈУ НОВЦА НИ ДА ДЕЦИ НАБАВЕ ХРАНУ И ЛЕКОВЕ

Блиц, Датум : 14.9.2009, Страна : 2

У Крушевцу 1.300 избеглица живе у беди

Дете ми умире од глади и болести. Понекад немам ништа друго, па јој спремам гриз на води са шећером. Немам пара ни за њене терапије јер се све - ињекције, лекови, анализе плаћају, а ја пара немам, каже Славица Пешић из Урошевца.

- Лутам са децом од куће до куће од када сам дошла овде. Најмлађи син ми се скоро онесвестио од глади. Не сећам се када су ми деца пробала месо. Једем једном дневно, а оно мало што имам чувам за њих. Сада смо добили отказ од газде јер за стан немамо да платимо 70 евра месечно - тешко, уз дуге паузе, прича о својој суровој судбини Душанка Станојевић (53), избеглица из Косова Поља која већ десет година живи у Крушевцу.

Једини сигуран приход који Душанка и њена три сина имају јесу 4.000 динара алиментације и 1.500 динара дечјег додатка за најмлађег сина Ненада. Према подацима Повереништва за избеглице, у Крушевцу је регистровано 7.828 интерно расељених лица са Косова и Метохије. Од тог броја, 1.300 особа живи у тоталној беди.

- Без икаквог објашњења укинули су ми материјалну помоћ од 3.000 динара. Није било богзна, шта али смо од тога могли да купимо брашно. Оно што два старија сина зараде надничећи у пољу дајемо за струју и воду. Храну ми дају на почек комшије у продавници, а немам где ни ручак да спремам јер шпорет не ради. Најмлађи син иде пешице у школу јер нема пара за аутобуску карту. И док сам могла, нико није хтео да ме прими да радим. Сада већ не могу јер сам имала шлог, а и срчани сам болесник.

Сањам да нам неко да неку стару кућу са две собице и купатилом да се више не сељакамо - каже Душанка која је до 1999. године радила на Интерној клиници у Приштини.

Слична тужна судбина задесила је и Славицу Пешић из Урошевца, која је пре рата радила у хотелу на Брезовици.

- Дошли смо овде без ичега, а на почетку смо живели нас десеторо у две собице. Сада смо у стану од 36 квадрата у згради старој више од 60 година који, са намештајем, плаћамо 120 евра. У фирми у којој сам радила, у „Инексу“, дали су ми отказ. Радила сам по продавницама, чистила куће, сређивала печурке у хладњачи да бих дошла до неког динара. Нисам имала пара да школујем синове, па су завршили само основну школу. Од 16 године раде на грађевини по зими и врућини, и никада не знају да ли ће газда да им плати - говори Славица, по занимању финансијски техничар. Иако је преживела три тешке операције, Славица не може да оствари право на инвалидску пензију, а новац који синови зараде троши на храну и лечење најмлађег детета ћерке Милице.

- Дете ми умире од глади и болести. Понекад немам ништа друго, па јој спреим гриз на воду са шећером. Немам пара ни за њене терапије јер се све - ињекције, лекови, анализе плаћају, а ја пара немам пошто су ме одбили и за косовски додатак - додаје Славица.

- Од 7.828 интерно расељених лица са Косова и Метохије, 1.300 особа је у стању сталне социјалне потребе. Они живе испод доње границе социјалног минимума, угрожени су стамбено и економски. Основни проблеми су им смештај и посао, а на другом месту здравствено осигурање и образовање јер немају пара за школовање. Већина једва преживљава радећи сезонске послове на црно, без стажа и осигурања - каже Душан Тодоровић из Повереништва за избеглице, наводећи пример Богомира Петровића који је морао да престане да ради повремене послове јер брине о брату који је тежак болесник, а нема никаквих припадности.

- Један број расељених лица прима такозвани косовски додатак који је око 8.000 динара. На евиденцији Националне службе запошљавања у Крушевцу је 249 интерно расељених лица, док 567 прима преко те службе посебну новчану надокнаду. Проблем са коришћењем разних фондова за запошљавање је у томе што велики број лица нема потпуну документацију или личне карте. Наш предлог је био да се формира једна врста Гаранцијског фонда где би се обезбедила средства за оне који желе да запосле расељена лица али то засад иде тешко - додаје Душан Тодоровић.

СТАНОВИ ЗА 41 ПОРОДИЦУ ДО КРАЈА МЕСЕЦА

Блиц, Датум : 14.9.2009, Страна : 3

Изграђена зграда за избеглице у Ваљеву

До краја месеца 41 избегличка сиромашна породица биће усељена у стамбену зграду за социјално становање у насељу Пети пук, која је требало да буде готова још прошлог лета јер су градске власти успеле да обезбеде подизвођача радова.

Помоћник градоначелника Ваљева Радивоје Милутиновић каже да је објекат прикачен на струју, водовод, канализацију и телефонске водове, те да ће за седам дана бити завршени и финални радови везани за заштитну ограду, гелендере и улазна врата, после чега остаје само технички пријем објекта од градске Дирекције за урбанизам.

- После техничког пријема, ако не буде неких примедби, биће потребно највише седам дана да се издају још неке неопходне дозволе и сагласности, па да онда тим људима, који заиста предуго чекају, поделимо кључеве - каже помоћник градоначелника. Милутиновић не спори да је у Општинској стамбеној агенцији, која је била задужена за овај посао, било пропуста због којих се изградња отегла, те да је **Влада Италије, као донатор изградње преко програма УН Хабитат, летос Ваљево најозбиљније упозорила да ће остати без предвиђеног новца ако рок, ионако продужаван три пута, поново пробију.**

- Било је субјективних пропуста у предузећу које се бавило изградњом, мада они нису могли да предвиде да ће извођач радова упасти у блокаду, али да су могли раније да реагују, могли су. Уместо да кажу да имају проблема са извођачима, да су тражили помоћ, они су на састанцима са градским руководством говорили да је све у реду и да радови иду планираном динамиком. **Када смо се после протеста италијанске владе ми укључили у целу причу, успели смо да са подизвођачима радова уговоримо завршетак посла и све време смо контролисали наставак изградње** - каже Милутиновић и напомиње да је најважније да се људи коначно уселе, а потом ће локалне власти, како рече, „анализирати ко је био крив и да ли ће одговарати“.

Зграда за социјално становање у насељу Пети пук има 41 стан који ће на коришћење добити избегличке и социјално угрожене породице, које ће плаћати месечну кирију од 1,2 евра по квадрату стамбеног простора, док ће три локала у приземљу зграде град користити за издавање.

Италијанска влада је у пројекат социјалног становања у Ваљево до сада уложила 627.000 долара, а по коначном завршетку последњег објекта пребациће преосталих 75.000 долара које је Ваљево врло лако могло да изгуби због кашњења изградње.

СРБИ СЕ ЈОШ БОРЕ ЗА ЖИВОТ У ЛИЦИ

Ало!, Датум : 14.9.2009, Страна : 6

РЕПОРТЕР АЛО! НА ПАРАСТОСУ СТРАДАЛИМ У МЕДАЧКОМ ЦЕПУ

Медак, некада скоро чисто српско насеље код Госпића у Хрватској, 14 година након рата и даље осећа његове последице. Прва продавница од села, по којем је акција хрватске војске „Медачки цеп“ добила назив, удаљена је око петнаест километара. Дом културе и некада осмогодишња школа, коју су похађала и деца из околних села, зарасли су у траву, а педесетак становника овог малог личког места бори се за опстанак на просторима на којима је вековима живело православно становништво. Мештани, али и већи број православних верника из Лике и Далмације, као и претходних година на празник Усековања главе светог Јована Крститеља присуствовали су служењу свете литургије епископа Герасима уз саслужење свештенства и монаштва епархија далматинске и горњокарловачке у манастиру Медак. После молитве епископ Герасим је служио парастос свим православним Србима страдалим од хрватске војске у медачком цепу 1993. године.

Након литургије коју је служило осам свештеника и владика, епископ Герасим је за „Ало!“ објаснио зашто је пре три године донео одлуку да сеоску цркву у овом месту прогласи за манастир.

- За српски народ и црква и манастир су храмови, али манастир ипак има већу снагу. Након што смо крај цркве изградили конак, имам у плану да манастир Медак населим монасима, јер је ипак много другачије када је народ свестан да у сваком моменту има

неког ко се брине о храму и са ким може попричати када дођу у посету - каже владика Герасим. Он додаје да не може да позове расељено српско становништво да се врати на своје огњиште јер, реално, млади на тим просторима немају од чега да живе, али каже да свако треба да обиђе своје огњиште, након чега ће сам донети одлуку.

Министарство за регионални развој у Медаку прошле године је обновило стамбену зграду са осам станова за српске повратнике, бивше носиоце станарског права, али већина станара након што је преузела кључеве у њима се ретко појављује. У читавој згради живе два станара, док други власници којима је држава дала станарско право живе по Србији и Војводини. Неки од њих чак немају ни намеру да посете Медак, а о повратку не желе ни да размишљају.

- Шта друго могу, када је све пусто. Млади не желе да се враћају у ове крајеве. Посла нема, школе нема, дома културе нема. Једноставно се дружимо и посећујемо по кућама. Аутобуске и железничке везе са Госпићем нема - прича за „Ало!“ српски повратник у Медак.

Антрфиле : Немачка помаже разминуравање

Немачка ће у овој години са 770.000 евра финансирати разминуравање 660.000 квадратних метара површине у пет хрватских жупанија. Овогодишњом донацијом разминураће се подручје више градова, међу којима је и Госпић, као и насеље Медак на чијем прилазу су још увек јасно постављене табле које упозоравају на велику опасност од постављених минскоексплозивних средстава. **Немачка је од 2001. године за разминуравање подручја у Хрватској издвојила већ више од седам милиона евра.**

PRESS CLIPPING

Среда 16.09.2009. год.

КЉУЧЕВИ ЗА ДАН ОПШТИНЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.9.2009, Страна : 31

ЗАВРШЕНА ЗГРАДА СА СЕДАМНАЕСТ СТАНОВА ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ РАСЕЉЕНИХ У ПАРАЋИНУ

ПАРАЋИН - Захваљујући одличној сарадњи са страним хуманитарним организацијама, параћинска општина обезбедила је изградњу још једне зграде у избегличком насељу Данково са 17 станова. Зграда је урађена у рекордном року, за само једну сезону и свечано ће бити отворена на Дан општине, 27. септембра.

Од укупног броја станова, 15 је намењено расељенима са Косова из последњег колективног центра у параћинској општини у Поповцу. Два стана намењена су домаћем, социјално угроженом становништву, по критеријумима Центра за социјални рад. Избор будућих станара обављен је по конкурс, а уколико буде још слободних станова, биће расписан нови конкурс на који ће моћи да се јаве и расељени из приватног смештаја.

Бојан Вељковић, члан Општинског већа задужен за социјалну политику, каже да ће сви станови бити опремљени основним намештајем који је купила општина. **Учешће локалне самоуправе је 10 одсто од вредности пројекта.**

- **Објекат је финансирао немачка организација АСБ са 300.000 евра. Општина први пут учествује сопственим средствима. Станови ће бити усељени током јесени. До сада смо обезбедили 64 стана и то управо у овом насељу, уз помоћ више различитих страних донатора - каже Вељковић.** Осим станова, избеглима и расељенима општина даје и помоћ у грађевинском материјалу да сами граде. Један такав конкурс управо је у току. Појединачно, породица може да добије највише 375.000 динара. Рок за подношење захтева је 19. септембар.

ПОВРАТАК СРБА У ОПШТИНУ КЛИНА

Правда, Датум : 16.9.2009, Страна : 5

Предајом кључева за 10 завршених кућа за Србе повратнике у село Рудице, општина Клина, завршен је пројекат повратка 10 породица у то село. У ово село до сада се вратило укупно 25 Срба, међу којима је шесторо деце.

Најмлађи Јован Дашић има годину и по. Поред кључева за завршене куће повратници су добили и три трактора, како би могли да обрађују своје њиве. Финансијску помоћ у реализацији пројекта пружила је британска влада.

ПОСЕТА

Вечерње Новости, Датум : 16.9.2009, Страна : 34

СМЕДЕРЕВО - Смедерево је јуче посетио Едуардо Арболеда, шеф мисије УНХЦР за Србију, који је обећао да ће ова организација у сарадњи са Европском унијом и државним врхом Србије кроз многобројне пројекте помоћи у збрињавању избеглих и расељених пред најављено затварање кампова. Арболеда је обишао избеглички камп у Радинцу.

ХРВАТСКА НИЈЕ ИСПУНИЛА ОБАВЕЗЕ ПРЕМА СРБИМА

Политика, Датум : 16.9.2009, Страна : А14

Словенија је годину дана успешно блокирала затварање девет и отварање пет нових преговарачких поглавља око пријема Хрватске у Европску унију. Сада се ипак обавезала да ће обуставити даљу блокаду, иако договор о међусобном разграничењу још увек није на видiku. Наставак међудржавних преговора наставиће се посредством међународне арбитраже, а ЕУ већ је упутила позив Загребу да настави приступне преговоре са Унијом за које се претпоставља да би могли бити завршени до средине 2010. године.

Питамо се гласно да ли то значи да је Хрватска прескочила све препреке и испунила услове како би постала равноправна чланица Европске уније? Да ли ће се на том путу у приступним преговорима наћи и држављани Хрватске који су српске националности и који се, ни после четрнаест и више година, не могу вратити својим кућама? **Настављање преговора и отварање нових преговарачких поглавља са Хрватском, иако Хрватска претходно није испунила обавезе према својим грађанима српске националности, наводи нас на закључак да ЕУ награђује Хрватску због тога што је Србима одузела око 40.000 станарских права, није обновила више десетина хиљада стамбених и других објеката, ускратила пензионерима примања за време протеклог рата и није дозволила учешће Србима у процесу приватизације друштвеног капитала.** Осим тога, Хрватска није испунила ниједну преузету обавезу, а посебно Бечки споразум о сукцесији према којем је сва имовина морала бити враћена у стање у коме се налазила пре почетка избијања ратних сукоба на простору бивше Југославије.

Позивамо чланице ЕУ које још имају морала да преиспитају ову одлуку и обавезу Хрватску да најпре испуни све обавезе према својим држављанима српске националности како би им била враћена сва она права која им припадају. Тек тада би се могло говорити о њеном приступу Европској унији.

Милојко Будимир,

Председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

РЕЗУЛТАТ СТАЛНИХ ПРЕТЊИ

Данас, Датум : 16.9.2009, Страна : 13

Сведоку депортација избеглица демолиран аутомобил

Подгорица - Слободану Пејовићу, бившем полицајцу из Херцег Новог који је први јавно свједочио о депортацији из Црне Горе избјеглица исламске вјероисповијести из БиХ, поново је демолиран аутомобил. То се десило у понедељак на паркингу поред његовог стана. Полиција је на сједишту аутомобила пронашла металну куглу величине кликера.

Пејовић годинама прикупља информације и доказе о ратном злочину који се десио 1992. године на територији Црне Горе, што је, према његовим тврдњама, разлог за серију упозоравајућих напада на њега и његову имовину, од којих се посљедњи десио минуле ноћи, када му је демолиран аутомобил. Жртве злочина, који се десио у мају 1992. године, били су БиХ муслимани, а тај „страшни злочин“ је, каже Пејовић, „по масовности и бруталности можда и највећи ратни злочин учињен у Црној Гори деведесетих година“.

Пејовић каже да је демолирање аутомобила увод „у нешто много озбиљније“, наводећи да му се већ дуго пријети ликвидацијом, и упозорава јавност на то да би једнога јутра могла осванути вијест да је убијен у класичној сачекуши. Пејовићу је аутомобил демолиран и прошле године, а једном је физички нападнут, док је имао више телефонских пријетњи. Пејовић је оптужио Управу полиције и предсједницу Врховног суда Црне Горе Весну Меденицу да су додатно охрабрили нападаче на њега својим изјавама.

Он је прошле године изјавио да је, према његовим сазнањима, једна паравојна група пљачкала станове и куће у Херцег Новом чији су власници били грађани БиХ исламске вјероисповијести и да је, на своју руку, депортовала избјегле грађане БиХ. Он је навео и да постоје индиције да је паравојна група неколико особа ликвидирала на падинама Орјена, на путу Херцег Нови - Требиње, које Пејовић назива „коридор смрти“.

Акција за људска права апеловала је на надлежне државне органе да у договору са кључним свједоком у случају ратног злочина против избјеглица 1992. године, Слободаном Пејовићем над њим, на основу закона, примијене мјере из Програма заштите свједока.

ФЕРИДА ХОЦИЋ ПОСЛЕДЊА ИЗБЕГЛИЦА

Блиц, Датум : 16.9.2009, Страна : 7

НОВИ ПАЗАР Ферида Хоцић је избегла из Босне и Херцеговине још 1992. године када се скрасила на Косову, али је судбина хтела да и 1999. године напусти Косово и избегне у Нови Пазар.

Она је са неколико десетина избеглица годинама боравила у Пазаришту, петнаестак километара од Новог Пазара, али су сваке године избеглице напуштале овај колективни смештај, млађи се сналазили сами, неки су се вратили у Хрватску, БиХ, а неки на Косово, једино је Ферида усамљена остајала ту где јесте, као последња избеглица.

Иако су ратови на Балкану остали у морама несрећних, у архивама медија и историјским збиркама, Ферида је сведок да још постоје они који се свакога дана буде и сваке вечери заспе са сликама рата који је утицао да њихова стварност буде сурова и, што је најгоре, да та суровост још траје.

Сина је изгубила у рату, а данас је њена једина срећа то што има добро здравље. У подножју брда Рас и по некадашњем дубровачком трговишту, Ферида бере чајеве, а

дане проводи сама у једној соби. Воли да помилује и кучиће који се играју поред реке Рашке.

- Намучила сам се у животу, расла сам без родитеља. Сећам се само патње, сеоба, смрти. Била сам удата за једног пијаницу који је све пропио, потом сам изгубила сина. Данас, понекад пожелим да видим родно Горажде. Било је људи који су хтели да ми плате карту, али не бих издржала када бих отишла у родно место, а и немам никога ближњег тамо - прича Ферида Хоџић. Она истиче да јој радост представљају добри људи које среће у Новом Пазару, који имају осећај за њену самоћу.

- За мене је велика ствар и то када са неким проговорим, много ми то значи - каже усамљена Ферида.

ДАН ПОЧИЊУ ЛИСТОМ „БЛИЦ“ ПУНИХ 13 ГОДИНА

Блиц, Датум : 16.9.2009, Страна : 6

Породица Ђипало из Батајнице чува бројеве наших новина од 16. септембра 1996.

Неколико кула направљених од готово свих издања дневних новина „Блиц“ већ годинама краси таван куће породице Ђипало у Батајници. Иако се нису претплатили на новине, обичај да дан почиње са „Блицом“ у кућу је 1996. године увео најмлађи члан Горан, који је најзаслужнији за то што је навика куповања прерасла и у хоби чувања најтиражнијих дневних новина у Србији.

Вишеспратна кућа у реду високих грађевина у батајничком насељу Клисина, у Улици Осма нова 11, ничим није одавала утисак чувара историје „Блица“. Простран, лепо уређени дневни боравак на спрату и кружне дрвене степенице водиле су ка ништа мањем поткровљу. Уредно, чак временски тачно сложени свежњеве новина прате косину крова на једном од зидова тавана и пркосе сили Земљине теже уз помоћ високе полице за ципеле наслоњене на њих. Покушавајући да нађе најстарији број „Блица“, 27-годишњи Горан Ђипало је пажљиво скидао један по један пакет новина везаних врпцом, одржавајући истовремено равнотежу хартијских купола. Нажалост, није успео, новине су се са свих страна сурвале на паркет, редослед бројева је нестао, а Горан се присетио првог дана изласка „Блица“.

- Ишао сам у први разред средње графичке школе и часови су у почетку били врло досадни. Са друговима сам на одмору свратио до киоска и видео танке новине великог формата са свега десетак страна. Изгледале су младалачки и са пуно слика, а у то време су најављиване и као антирежимске, што је нас младе привлачило. Купио сам их у намери да прекинем време у школи и сећам се да смо се на часу српског језика утркивали ко ће да решава укрштеницу. Због тога су ми најстарији бројеви или поцепани или ишарани. Иначе, коштале су свега 50 пара и у односу на друге новине, биле су на латиници, што је мени тада више одговарало - присећа се Горан Ђипало, графички дизајнер који тренутно ради у породичној фирми за производњу металне галантерије.

Четворочлана породица Ђипало делила је судбину многих Срба из Хрватске током рата, па је 1995. године избегла из Карловца и населила се у Земуну. На срећу, са собом су понели и машине за прављење металних дугмади, шнала и копчи, тако да је породични бизнис настављен. Међутим, управо ће нова селидба нешто касније бити један од фактора који су утицали на то да стара издања „Блица“ не заврше у контејнеру.

- Мислећи да ће нам новине бити потребне приликом радова на кући, чувао сам их у кутији у својој соби. Касније се испоставило да новине нисмо ни искористили, већ смо

их само пренели у нову кућу. У то време дружио сам се са пријатељем из детињства који ми је причао како је његов деда имао пуну собу „Политикиних“ издања старих и више од 50 година. То је на неки начин представљало изазов за мене, тако да сам временом све више рачуна водио о „Блицу“ - прича Горан.

Од оснивања „Блица“ до данас Горан је сачувао скоро сваки број, а изостанак понеког издања из његове колекције правда путовањима ван земље. Међутим, када није у могућности да купи новине, најчешће га у тој улози одмењују мајка Јана и старији брат Душан, док отац Тихомир и није тако страствени читалац штампе.

- Новине листам од позади и углавном ујутру док доручкујем. Углавном прочитам већину текстова, прескочим једино приче о здравој исхрани. Иначе, неретко се догоди да приликом сређивања новина сате проведем читајући наслове и текстове који су у то време били актуелни. На пример, занимљиво ми је да читам о спортистима који су данас увелико у пензији, па сам тако пре неки дан у „Блицу“ из 2002. године прочитао да је одбојкаш Вања Грбић још тада најавио опроштај - каже Горан.

Антрфиле : Није желео да прода новине

Мада су га родитељи у више наврата саветовали да новине или баци или прода сакупљачима старих хартија, Горан није желео да се отараси „Блица“.

- Кад сам чуо да бих за килограм новина добио свега десет динара, одлучио сам да не прекидам праксу. Ионако на тавану има толико простора, да бих комотно могао у наредних педесет година да их сакупљам - прича Горан и додаје да је некада у поткровљу играо фудбал с друговима.

PRESS CLIPPING

Четвртак 17.09.2009. год.

ЦРНА ГОРА ПОПИСУЈЕ РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 17.9.2009, Страна : 7

У Црној Гори је почела пререгистрација расељених лица са Косова како би се утврдио њихов тачан број и правни статус. Пререгистрација се завршава 14. октобра, а расељени који се не пререгиструју у том року изгубиће статус расељеног лица у Црној Гори. Пререгистрација ће се обавити у Подгорици, Бару, Тивту, Никшићу и Беранама. У Црној Гори тренутно борави 16.212 расељених са Косова, а међу њима највише је Црногораца и Срба - око 9.360. Ово је трећа пререгистрација од 1999. године.

НАПАДИ НА ЦРКВУ УЗНЕМИРИЛИ ПОВРАТНИКЕ

Дневник, Датум : 17.9.2009, Страна : 21

ВИСОКО: Малобројни Срби повратници су поново заплашени и узнемирени од како је по други пут за месец дана нападнута и проваљена Српска православна црква у Високом, општина у Федерацији БИХ, јављају медији Републике Српске. "Провала у ову цркву у ноћи између 13. и 14. септембра, где је испретуран инвентар, само је један у низу свакодневних инцидената чија је мета православни храм у Високом", рекао је јереј Марко Малеш. Напади и скрнављења православних верских објеката су учестали не само на подручју Федерације БИХ, као што је случај у Тузли и Сарајеву, већ и у Републици Српској у насељима где су Бошњаци већинско становништво. Тако је и у насељу Ђурђево код Зворника Српска православна црква оскрнављена 19 пута за последњих седам година од како је интензивирао повратак Бошњака.

НОВЕ КУЋЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Пресс, Датум : 17.9.2009, Страна : 15

КЛИНА - У селу Рудице, код Клине, предати су кључеви новоизграђених кућа породицама које су одлучиле да се врате и наставе живот у овом месту, јавља **КИМ** радио, и прецизира да су 10 српских породица и једна албанска кључеве исто толико кућа примиле на свечаности од представника локалне самоуправе. Припрему услова за живот и градњу кућа изводио је Програм Уједињених нација за развој, док је процес повратка у ово метоксијско село финансијски у висини од 245.000 евра подржала британска влада, у сарадњи са општином Клине и министарством за заједнице и повратак у косовској влади. Тим средствима

обезбеђене су нове куће и обновљена инфраструктура, док су повратници, као помоћ, примили и три трактора.

Директор УНДП на Косову Парвиз Фарташ истиче да је веома задовољан што је ова организација у могућности да помогне и подржи процес повратка расељених на Косову.

PRESS CLIPPING

Уторак 22.09.2009. год.

ПЕТ И ПО МИЛИОНА ДИНАРА ЗА КУЋЕ И МАТЕРИЈАЛ

Данас, Датум : 22.9.2009, Страна : 16

Решавање стамбених питања избеглих и интерно расељених у румској општини

Рума - Рума је међу првим градовима у Србији која ће моћи да користи средства у износу од пет милиона динара за решавање стамбеног питања избеглих и интерно расељених лица. Недавно су у згради републичке владе додељени уговори потписани између 12 локалних самоуправа и Комесаријата за избеглице, у оквиру пројекта „Подршка локалним акционим плановима у Србији“ у циљу интеграције ове категорије становништва и побољшања животног стандарда. Захваљујући помоћи УНХЦР-а вредној 700.000 долара породице из 12 општина решиће стамбене проблеме, а кроз реализацију овог програма биће обухваћено 150 избегличких породица.

Како сазнајемо од заменика председника Општине Рума Драгана Кардаша, у пројекту за стамбено збрињавање избеглих и расељених у Руми са десет одсто средстава учествује општина, тако да ова средства укупно износе 5,5 милиона динара. Како је планирано 3,1 милион динара биће утрошено за куповину сеоских кућа, а остатак за грађевински материјал.

У току је конкурс за доделу средстава, заправо за избор корисника за доделу помоћи која се састоји у куповини и донацији кућа са окућницом за решавање стамбених питања избеглих на територији румске општине, као и конкурс за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу.

КОСОВСКИ АНЂЕО

Курир, Датум : 22.9.2009, Страна : 8

Александра Зарић, ученица школе за глуве и наглуве, и поред немаштине је одличан ђак и осваја медаље на такмичењима из српског језика

БЕОГРАД - Немаштина, избеглиштво и стрес нису спречили Александру Зарић, ученицу осмог разреда београдске школе за глуву и наглуву децу „Стефан Дечански“, да буде одличан ђак и да учествује на бројим такмичењима, на којима осваја медаље. Породица Зарић, која је после бомбардовања избегла са Косова и Метохије из места Исток, већ неколико година је смештена у избегличком кампу „Ада“ у Београду, где, како причају, једва преживљавају и сналазе се како знају и умеју. Отац Ранко каже да је његова Александра рођена као нормално дете, али да је, како су лекари рекли, од стреса који је као трогодишња девојчица доживела због бомбардовања оглувела.

- Имала је само три године када смо избегли, прво у Краљево. Побегли смо од бомби које су стално падале у Истоку. Лекари су нас по болницама вукли годину дана јер нису знали шта је нашем детету. **Коначно су доктори на Институту за мајку и дете у Београду открили да је нашој Сандри слух оштећен на оба ува преко 80 одсто.** Она сада носи слушни апарат и може да говори и, ако бог да, уписаће се у средњу школу као остала деца - прича нам Ранко.

Александра је најмлађе од седморо деце у породици Зарић, и сви заједно са баком Босом и петогодишњим сестрићем Стефаном живе у две собице у београдском избегличком кампу „Ада“ са још 33 породице које су избегле са Косова и Метохије. Отац Ранко више од 20 година радио је у у предузећу „Ауто превозник“ и сада прима само минималац од 10.600 динара. Ранко, кад год му се укаже прилика ради, али успе тек да узме још неку надницу. Мајка Милица због болести не може да ради.

Александра стидљиво проговара да воли школу, све предмете, и да би јој најдраже било да добије компјутер „јер се братовљев покварио“. Ипак, нада се да ће добити и кућу, свој дом, како би њена породица живела као и остали људи.

- Волим да учим, и волим да идем на такмичења. Кад имамо слободног времена, читам књиге. У школи сам преко недеље јер тамо имамо и смештај, спавамо и једемо, а кући долазим само за викенде. Волим да се некад прошетам са другарицама. Идемо на Аду јер нам је ту близу. Моја разредна Валерија каже да ћу, ако вредно учим и радим, и факултет уписати, а ако га завршим, моћи ћу да нађем добар посао - поверила нам се тиха и скромна Александра.

Антрфиле : Сви је хвале

Александрина мајка Милица, која је шећерни болесник, за своју ћерку истиче да је у школи сви хвале.

- Вредна је, воли да учи, али шта да радимо кад не можемо да јој пружимо више. Све нам је остало на Косову. Тамо су нам све узурпирани, а овде хоће и струју да нам искључе. Да ми је да се деца само снађу, па после за мене није важно. Годину дана добијали новац од туђе неге и помоћи, али сада више не - кроз сузе нам је рекла мајка Милица и додала да јој је најважније на свету да њена Сандра буде добро.

PRESS CLIPPING

Петак 25.09.2009. год.

ЗА РАСЕЉЕНЕ 15 СТАНОВА

Преглед, Датум : 25.9.2009, Страна : 5

Поводом Дана општине Параћин, 27. септембар, у параћинском насељу Данково биће предата на коришћење зграда са 17 станова за расељена лица. За зграду коју је градила Немачка хуманитарна организација АСБ уложено је 320.000 евра, а општина Параћин је са 10 одсто средстава опремила станове.

Општина је такође осигурала плац за зграду и опремила га инфраструктуром, изјавио је јуче председник општине Саша Пауновић. „Кључеве ће добити 15 расељених и две породице социјално угрожене из Параћина. Усељењем ове зграде биће затворен колективни центар у Поповцу, трећи по реду“, казао је Бојан Вељковић, члан Општинског већа, задужен за социјалну политику.

„У Данкову је до сада изграђено 10 кућа у којима је смештено 64 расељених и прогнаних породица из бивших република“, додао је Вељковић. Параћинска општина у збрињавању избеглих, прогнаних и расељених породица предњачи у Србији.

УСВОЈЕН ПЛАН ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ЛОЗНИЦИ

Правда, Датум : 25.9.2009, Страна : 7

Скупштина града Лознице усвојила је Локални акциони план за решавање проблема избеглих и интерно расељених за период од 2009. до 2013. године.

Тим планом је предвиђено унапређење материјалног положаја избеглица кроз програме стамбеног збрињавања и запошљавања, За реализацију плана издвојено је око 380.000 евра из градског буџета и од домаћих и страних донатора. Планирано је да се стамбено збрину 42 избегличке породице и обезбеди посао за 20 избеглица. На подручју града Лознице живи око 4.600 избеглих и интерно расељених.

ХРАМ СИМБОЛ СТРАДАЊА

Курир, Датум : 25.9.2009, Страна : 14

У насељу Грмовац код Добановаца, у којем су се населили Срби избегли из Хрватске, јуче на новој цркви подигнути велики крст и звоник

ДОБАНОВЦИ - На највишу куполу цркве светог Илије у насељу Грмовац покрај Добановаца јуче су свечано подигнути велики крст и звоник у коме се налазе три звона. После више од две године градње, становници овог насеља могли су се уверити да ће њихов православни храм постати један од најлепших, и свакако један од највећих у сремској епархији.

Помоћу крана и ауто-дизалице од 100 тона, радници су ко од шале у ваздух дигли крст тежак око 1.500 килограма и висок око шест метара. Подизање крста и звоника, као и наставак радова на цркви, благосиљали су владика сремски Василије и многи други православни свештеници.

Велики број мештана окупио се испред храма у Грмовцу како би присуствовали овом догађају, који, како истичу, њима значи много. Прилазили су и целивали крст док је још био на земљи.

- Дошао сам на идеју да у овом насељу, у коме претежно живе избеглице из Хрватске, саградимо храм као симбол страдања тих људи и прогона са њихових имања. Као што је познато, овим аутопутем су 1995. године пролазиле колоне несрећних људи, који су остали без ичега. Црква је зато и саграђена, да стоји баш ту, покрај истог тог пута, да подсети на њихове муке и страдања, које никад не смемо да заборавимо. Нека се звона са овог прелепог православног храма чују надалеко и нека подсећају путнике који туда пролазе на егзодус народа српског из Хрватске - рекао је каже Дамир Ковачевић, члан већа и председник грађевинског одбора општине Земун.

Градња цркве почела је пре око две године.

- Идеју да у Грмовцу изградимо православно храм предочио сам владици сремском Василију. У почетку је било извесних проблема и застоја, али су уз помоћ општине, као што се и види, груби радови скоро завршени. Правимо сада неке планове за фасадни део радова и осликавање унутрашњости храма, чије су димензије 24 са 15, а висок је чак 36 метара - објаснио је Ковачевић.

Он истиче да је црква кроз историју увек била стожер окупљања Срба и да оваквим догађајима грађанима шаљемо поруку јединства нашег народа. Насеље Грмовац саграђено је 1995. године избеглицама из Хрватске, који су своја вековна огњишта напустили после акције "Олуја". Тада је председник општине Земун Војислав Шешел за релативно ниску цену продао око 3.000 плацева овим грађанима.

КЕРУМ ГОВОРИ ЈАВНО ОНО ШТО ХРВАТСКА РАДИ ТАЈНО

Политика, Датум : 25.9.2009, Страна : А16

Јавност у Хрватској и Србији узбуркала је ових дана изјава градоначелника Сплита Жељка Керума у којој је исказао свој однос према Србији и Србима у Хрватској. Питамо се чему чуђење? Шта је то рекао Керум што Хрватска већ не чини? Свих ових година не сцени је једна лицемерна политика која је од Срба направила грађане другог реда. Срби су као староседелачко становништво и конститутивни народ живели на подручју Хрватске до 1990. године. Тада су им представницима „нове хрватске демократије” укинули то право што је у крајњем довело и до грађанског рата. У завршници тога рата били су протерани са подручја које се налазило под заштитом Уједињених нација.

Од прогона у акцији „Олуја” прошло је више од четрнаест година, а до организованог повратка није дошло, јер је Хрватска учинила све да својим законима цементира резултате етничког чишћења. Од свих република бивше СФРЈ једино су Србима из Хрватске одузета станарска права, нису учествовали у „процесу претворбе” капитала, пензионери су остали без пензија а већина штедиша без својих штедних улога. Обнова кућа тече споро и још има око десетак хиљада чији су захтеви за обнову одбијени. На тајним листама налази се више хиљада оних који су починили тобоже неке ратне злочине. Хрватска није испоштовала ниједну преузету обавезу према својим држављанима српске националности, а налази се на прагу уласка у Европску унију.

Ако се све ово има у виду, онда су они који оптужују Керума лицемерни, јер су на делу показали да им није стало да се постојеће стање мења. Керум је коначно пружио и прилику да се огласе представници Срба у хрватском Сабору (Милорад Пуповац, Ратко Гајица) који су коалициони партнери једне такве политике. Посебно је интересантно реаговање ткз. Коалиције избегличких удружења у Србији, са Српским демократским форумом на челу, који годинама учествују у Програму стамбеног збрињавања, који је донела Влада Хрватске као супституцију за одузета станарска права.

Овакву изјаву треба прихватити као исповест човека који говори оно што и мисли, за разлику од многих који једно говоре, а друго раде. Наивно је очекивати да градоначелник Сплита буде процесуиран када још увек нису процесуирани многи од оних који су починили стравичне злочине над Србима. Керум може са оваквом изјавом само добити још већи број гласова оних који ће на следећим изборима одлучити ко ће бити нови председник Хрватске. Будући да је Хрватска са оваквом политиком постала етнички најчистија држава у свету, она заслужује Керума за председника.

Милојко Будимир,
генерални секретар Удружења
Срба из Хрватске,
Београд

СРБИ ПОВРАТНИЦИ БЕЗ СТРУЈЕ

Дневник, Датум : 25.9.2009, Страна : 23

БОСАНСКО ГРАХОВО: Начелник Општине Босанско Грахово Урош Макић изјавио је да се у ову општину у Федерацији БиХ вратило из избеглиштва 43 одсто предратног српског становништва, односно њих 3.600, који због дискриминаторског односа кантоналних власти живе у веома тешким условима.

"Незамисливо је да људи у 21. веку користе лампе петролејке јер ни 12 година од повратка Срби на 30 одсто територије Општине Босанско Грахово још немају електричне струје", рекао је Макић медијима Републике Српске. Он је упозорио да је недостатак струје један од разлога што нема масовнијег повратка избеглих Срба, али да **и они који су се вратили размишљају о поновном иселјавању због обесправљености. Радно способним Србима у Босанском Грахову нису приступач на радна места у јавном сектору, пензионери не могу да остваре право на пензију коју су примали пре рата, а ученици не могу да прате наставу на матерњем језику и да користе писмо ћирилицу.**

НЕДОСТАЈЕ АДЕКВАТНА БАЗА ПОДАТАКА

Данас, Датум : 25.9.2009, Страна : 6

Роми у Стратегији социјалне заштите у Новом Пазару

Нови Пазар - Ромска популација је вишеструко угрожена друштвена група и у Новом Пазару. Ово су констатовали аутори документа под називом Стратегија социјалне заштите у Новом Пазару. Према попису становништва из 1991. године у овом граду је било 334 Рома, али овом броју треба додати оне који су дошли из земаља Европске уније и расељене са Косова и Метохије. **Од укупног броја Рома на територији Новог**

Пазара више од 90 одсто су из реадмисије и они у локалној средини, процењује се, могу да буду покретачка снага.

Проблеми са којима се сусреће ова популација су сиромаштво, незапосленост, лоши стамбени услови, здравствена угроженост, непоседовање докумената потребних за остваривање права на социјалну заштиту, јер велики број не прима ниједну врсту социјалне помоћи, необразованост и недостатак квалификација, маргинализованост, број ромске деце која похађају школу је мали и деца повратника која су похађала наставу у иностранству имају проблеме да се упишу у школу и прате наставу.

Аутори овог документа су закључили да су многи подаци добијени из саопштења невладиних организација и удружења која се баве Ромима, а на нивоу званичних државних институција и локалне самоуправе недостаје адекватна база података, да живе у неповољним стамбеним условима, да нису довољно едуковани о очувању здравља и важности хигијене, да је недовољно образована и квалификована радна снага и даље је маргинализована популација, иако има позитивних помака активирањем кроз удружења.

Да би се ови проблеми превазишли потребно је да се формира база података која ће се редовно ажурирати, онима који немају лична документа помоћи да до њих дођу ради остваривања права на социјалну помоћ и других грађанских права. Потребно је да се побољшају стамбени услови, реше урбанистичка и инфраструктурна питања насеља у којима живе, да се организују едукације о заштити здравља, превенцији заразних боести, неговању дце и очувању репродуктивног здравља. Кроз издвајање већих средства стварати услове да се зауставља сиромаштво, кампањама и стипендијама мотивисати родитеље и децу да похађају школе, треба да се развије програм запошљавања Рома и кроз удружења створити им услове да учествују у решавању проблема.

PRESS CLIPPING

Четвртак 30.09.2009. год.

КУЋЕ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 30.9.2009, Страна : 5

СМЕДЕРЕВО - Избеглички камп у Радинцу код Смедерева трајно је напустило десет породица које ће се уселити у споствене куће завршене уз помоћ донације италијанске невладине организације "Интерсос."

До краја године још десетак породица добиће свој кров над главом уз помоћ државе и УНХЦР-а. Породице су напоменуле да је ово велики дан у њиховом животу и да су захвалне свима који су им помогли.

КАМПАЊА: МОЖЕШ И ТИ - ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Преглед, Датум : 30.9.2009, Страна : 4

Заједничка акција Фонда „Ана и Владе Дивац“ трајаће до краја године.

Представници Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) на јучерашњој конференцији за новинаре у ресторану „Литле Бау“ најавили су заједничку хуманитарну акцију која ће се спроводити у оквиру кампање „Можеш и ти“. Дејан Богдановић, директор истоименог ресторана, објаснио је да је реч је о акцији која почиње 1. октобра и траје до краја године. Гости овог ресторана имаће прилику да сваког понедељка за наручену храну издвоје онолико новца колико желе, а сва средства прикупљена у овој акцији биће намењена за куповину куће једне од многих избеглих породица које још увек живе у колективним центрима Србије.

„Почињемо са породицом Воштић, истаћићемо у ресторану докле смо стигли тренутно са акцијом. Када завршимо са том породицом прелазимо на следећу. Надам се да ћемо неколико породица до Нове године успети да удомимо. Једном месечно у оквиру ова три месеца имаћемо донаторско вече, где ћемо звати виђеније привреднике и људе из друштва који ће моћи те вечери да изаберу колико желе да плате за једну гала вечеру са концертом Тобија Симса познатог оперског певача“, рекао је Богдановић. Сав донирани новац иде за изградњу куће породице Воштић.

Ова шесточлана породица која има четири ћерке била је принуђена да пре десет година из општине Клина на Косову избегне у Србију. Од тада је била у ситуацији да се од 1999. године сели из једног у други колективни центар, без икакве могућности да дође до сопственог дома и започне нормалан живот. „Велико је задовољство помоћи онима који су мање срећни од нас, а нажалост још је пуно оних којима је наша помоћ потребна. Надамо се да ћемо успети после десет година овој породици да пружимо наду у будућност. Оно што нас мотивише јесте вера у људе што је и порука за све нас“, истакла је Снежана Дивац, оснивач и председница Управног одбора ХОД-а. Владе Дивац изразио је задовољство због великог одзива институција и појединаца који су

својим донацијама помогли да ова акција истраје. Он је такође нагласио да је овај фонд до сада сакупио средства за 188 кућа, док је већ 100 породица смештено.

Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) основан је с циљем да обезбеди финансијске, материјалне и друге ресурсе за задовољење социјалних и других потреба избеглих, интерно расељених и незбринутих лица. Циљ пројекта „Можеш и ти“ је да се пружи подршка свеобухватном процесу затварања колективних центара, олакша излазак из колективних центара и омогући отпочињање достојанственог живота кроз решавање стамбеног питања избеглих и расељених лица. Овај пројекат се реализује у сарадњи са УНХЦР-ом, Интерсосом и Комесаријатом за избеглице.

ДАНАС НАКНАДЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КИМ

Глас Јавности, Датум : 30.9.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Исплата новчане накнаде расељеним са Косова и Метохија за април ове године почеће данас, најавила је Национална служба за запошљавање. Исплата накнаде ће се обављати на шалтерима свих пошта.

НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК СРБА У СРЕБРЕНИЦУ

Политика, Датум : 30.9.2009, Страна : А36

Сребреница – Председник Скупштине општине Сребреница Радомир Павловић упозорио је да локална бошњачка власт у овој општини у Републици Српској наставља са, како је рекао, перфидним планом етничког чишћења српског становништва. „Ако се понеком избеглом Србину и обнови кућа, он нема услова за одржив повратак, јер су путеви зарасли, а нема ни струје, док се Бошњацима прво изграде локални путеви, па тек онда им граде куће”, рекао је Павловић .

Он тврди да због опструкција и дискриминаторског односа при расподели донаторских средстава, око 5.000 Срба избеглих из Сребренице, који тренутно живе у Србији, не може да се врати на предратна огњишта. „Колика обесправљеност влада показује податак да је у послератном периоду обновљено 2.500 бошњачких, а само 600 српских кућа”, додао је Павловић.

Према његовим речима, Срби су у Сребреници дискриминисани и у области запошљавања, јер су им радна места у јавним предузећима и установама неприступачна, док се Бошњаци доводе из Федерације БиХ и запошљавају у Сребреници.

ПОТЕРА ЗА ХОТЕЛОМ И ОДМАРАЛИШТЕМ НА МОРУ

Дневник, Датум : 30.9.2009, Страна : 5

ОПШТИНА БАЧКА ПАЛАНКА АНГАЖОВАЋЕ АДВОКАТА У ХРВАТСКОЈ

До краја ове године општина Бачка Паланка покренуће судски спор пред надлежним судовима у Републици Хрватској како би вратила два објекта на обали

Јадранског мора. Реч је о објектима које је та општина купила почетком друге половине прошлог века, а од 1992. године држава Хрватска је одузела.

– Од физичког лица шездесетих година прошлог века општина Бачка Паланка купила је објекат у Малинској, о чему поседујемо купопродајни уговор – каже начелник општинске управе Бранимир Кузманчев.

– Уземљиш ним књигама објекат се води као хотел, површине 458 квадратних метара с двориштем од 148 квадрата. Општина Крк је 3. јуна 1992. године, а на основу наредбе **Министарства рада, социјалне скрби и обитељи Владе Републике Хрватске, преузела посед ради смештаја избеглица и социјално незбринутих лица.**

Поседујемо записник из којег се види да је тада на објекту требало извести неке, углавном мање, интервенције. Касније, односно 26. јуна, на основу Уредбе о забрани располагања и преузимања средстава одређених особа на територији Хрватске, извршена је укњижба поменутог објекта, као и одмаралишта у Пакоштанима, у својину Републике Хрватске. По неким информацијама у Малинској, у паланачком објекту сада је општина и, наводно, Лучка капетанија. Одмаралиште у Пакоштанима, општина Биоград на Мору, било је раније девастирано, а по последњим фотографијама које постоје у Бачкој Паланци види се да је у јадном стању, мада је локација изузетно атрактивна. Реч је о две куће укупне површине 150 квадратних метара, с двориштем од 765 квадрата.

– **Имамо копију плана овог објекта, а у тамошњем катастру као корисник водио се Фонд за непосредну децју заштиту – каже Кузманчев. – Правни следбеник овог одмаралишта је Установа за дневни боравак деце „Младост“ у Бачкој Паланци, а пошто је њен оснивач, односно власник, општина Бачка Паланка, онда и имовина у Пакоштанима припада њој. По неким информацијама, а њих ћемо проверити, изгледа да је овај објекат и градила општина Бачка Паланка, али се он у Хрватској, односно у тамошњој грунтовници и суду, води као власништво Републике Хрватске, и то један кроз један, што пише и у земљишним књигама.**

Антрфиле : Јављају се купци

Ова два објекта била су, сада старијим Паланчанима, омиљена дестинација за летовање, а због своје атрактивне локације и данас су интересантни потенцијалним купцима из Хрватске.

– Много је заинтересованих из Хрватске, а готово сваке године у Бачку Паланку долазе два-три потенцијална купца – истиче Кузманчев. – Међутим, ми никоме ништа нисмо обећавали нити потписивали јер морамо судским путем вратити власништво над поменутиим објектима. Односно, тражимо пред судовима Републике Хрватске успостављање пређашњег земљишнокњижног стања, а то значи да се ови објекти врате у својину општине Бачка Паланка.

Обраћали смо се Дирекцији за имовину Републике Србије, а она нам је дала овлашћење да пред судовима у Хрватској остваримо право на непокретности. Ако бисмо успели, то би се у Хрватској укњижило као својина општине Бачка Паланка, јер у оно време није постојала Србија као независна држава. Тек касније, уколико бисмо желели да отуђимо поменуте објекте, о томе би одлучивала Влада Србије, односно Дирекција за имовину, а сав новац од евентуалне продаје отишао би у буџет Републике Србије. Сада смо у фази ангажовања адвоката у Хрватској који би заступао наше интересе пред тамошњим судовима.

НЕМЦИ ВРАЋАЈУ РОМЕ НА КОСМЕТ

Правда, Датум : 30.9.2009, Страна : 3

У Приштину је у понедељак из Немачке авионом враћено неколико десетина особа, које су у ту земљу отишле пре, током и после ратних збивања на Косову и Метохији 1999.године.

Том репатријацијом је и званично почео повратак житеља јужне покрајине из више земаља Европе, на основу споразума привремених косовских власти и ЕУ. Претпоставља се да у земљама Западне Европе има око 50 хиљада Рома с Косова. Њихов повратак се очекује до краја 2010. године.

ТРИ ПОРОДИЦЕ СЕ ВРАТИЛЕ У ЖАЧ

Пресс, Датум : 30.9.2009, Страна : 15

ИСТОК - У село Жач код Истока самоиницијативно су се вратиле три избегле српске породице, које су затекле спаљене куће и дворишта обраста шибљем. Милоје Јефтић, Љубиша и Часлав Степановић одлучили су да рашчисте двориште и обезбеде минималне услове да би могли на својим имањима да живе са породицама. Сада станују у шатору који им је дала Канцеларија УНХЦР.

- Досадила су нам стална обећања, ко зна које по реду пописивање за неки повратак од кога нема ништа. Зато смо одлучили да се сами вратимо - рекао је Јефтић, који је са породицом протеклих десет година провео у колективном центру у Београду. Он истиче да су он и његова двојица комшија дошли „на ништа, на ледину“. У селу Жач је пре рата живело више од 40 српских породица.

ДАНАС ПОЧИЊЕ ШТРАЈК ГЛАЉУ 49 РАДНИКА

Правда, Датум : 30.9.2009, Страна : 6

ПРЕГОВОРИ МИНИСТАРСТВА ЗА КИМ И ШТРАЈКАЧА У КУРШУМЛИЈИ БЕЗ РЕЗУЛТАТА

КУРШУМЛИЈА - Радници из Куршумлије, који су до 1999. године радили у друштвеним предузећима у Подујеву на Косову, данас ће започети штрајк глађу, јер нису успели да постигну споразум о исплати новчаних накнада за претходних 10 година.

Председник штрајкачког одбора Милутин Тодоровић казао је агенцији Бета да ће у штрајк глађу ступити 49 радника, јер нису задовољни преговорима са представницима Министарства за Косово и Метохију у Београду. Радници су 24. септембра започели штрајк у просторијама општине Подујево у Куршумлији тражећи накнаде за период од када су остали без посла, повезивање радног стажа од 1999. године и остваривање права на социјално и пензионо осигурање. Према речима Тодоровића, радници са Косова који су радили у друштвеним предузећима у Подујеву, а сада су расељени у Србији, остварили су та права, а то није омогућено и онима који су до 1999. године

путовали на посао у Подујево из Куршумлије. У Министарству за Косово и Метохију радницима из Куршумлије су рекли да не могу да реше тај проблем. „Речено нам је да је начињен пропуст и да је донет штетан закон по нас раднике из Куршумлије, те да ово Министарство не може испунити наше захтеве“, казао је он.